

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **Stredoslovenská energetika - Distribúcia, a.s.**, so sídlom v Žiline, Pri Rajčianke 2927/8, IČO: 36 442 151, proti žalovanému **V. V.**, bývajúcemu v B., v dovolacom konaní zastúpenému Mgr. Františkom Popperom, advokátom so sídlom v Banskej Bystrici, Horná 10, o **zaplatenie 157,08 eur s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 14 C 32/2011, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 20. decembra 2011 sp.zn. 13 Co 342/2011, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalovaného **o d m i e t a .**

Žalobkyni náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Banská Bystrica rozsudkom z 29. septembra 2011 č.k. 14 C 32/2011-87 zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyni 157,08 eur s 9 % úrokom z omeškania ročne od 17. septembra 2009 do zaplataenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Z vykonaného dokazovania mal preukázané, že v garáži žalovaného je možnosť odberu elektrickej energie a že odberné miesto je bez uzavretej zmluvy o odbere elektrickej energie a bez elektromeru (protokol o zistení neoprávneného odberu elektrickej energie z 12. augusta 2009). Žalovaný nepreukázal, že má so žalobkyňou uzavretú zmluvu o odbere elektrickej energie a nepreukázal ani to, že má uzavretú zmluvu s iným dodávateľom elektrickej energie. Odber elektrickej energie v garáži žalovaného hodnotil ako neoprávnený odber v zmysle § 39 ods. 1 písm. a/ a b/ zákona č. 656/2004 Z.z. o energetike (bez uzavretia zmluvného vzťahu a bez elektromeru). Keďže žalobkyňa vyčíslila výšku škody spôsobenú neoprávneným odberom

v súlade s vyhláškou č. 154/2005 Z. z., žalobe v celom rozsahu vyhovel. Rozhodnutie o náhrade trov konania odôvodnil s poukazom na ustanovenie § 142 ods. 1 O.s.p.

Na odvolanie žalovaného Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom z 20. decembra 2011 sp.zn. 13 Co 342/2011 rozhodnutie okresného súdu potvrdil a zaviazal žalovaného nahradiť žalobkyni trovy odvolacieho konania. Uviedol, že sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a konštatoval správnosť jeho dôvodov podľa § 219 ods. 2 O.s.p. Osobitne sa vyjadril k jednotlivým námietkam uvedeným v odvolaní.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podal včas dovolanie žalovaný. Navrhol, aby dovolací súd rozsudok krajského zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Dovolanie odôvodnil v zmysle ustanovenia § 241 ods. 2 písm. b/ a c/ O.s.p., nakoľko podľa jeho názoru je konanie postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a rozhodnutie krajského súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Uviedol, že dovolací súd dospel k nesprávne skutkovému záveru, podľa ktorého žalovaný neoprávnené odoberal elektrickú energiu na dotknutom odbernom mieste. Namietal, že jeho rozsudok je založený na neúplne zistenom skutkovom stave. Ďalej považoval rozsudok odvolacieho súdu pre nedostatok dôvodov za nepreskúmateľný.

Žalobkyňa sa k dovolaniu nevyjadrila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.), po zistení, že dovolanie podala včas oprávnená osoba (§ 240 ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno dovolaním napadnúť (§ 236 a nasl. O.s.p.). Dovolanie prejednal bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) a dospel k záveru, že smeruje proti takému rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, preto ho treba odmietnuť.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V preskúmvanej veci žalobca napadol dovolaním rozsudok odvolacieho súdu, ktorým dovolací súd potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa (§ 219 O.s.p.).

Podmienky prípustnosti dovolania smerujúceho proti potvrdzujúcemu rozsudku odvolacieho súdu sú upravené v ustanoveniach § 237 a § 238 ods. 2 a ods. 3 O.s.p. Rozhodnutiu odvolacieho súdu nepredchádzalo rozhodnutie dovolacieho súdu obsahujúce právny názor v tejto veci. Preto dovolanie podľa § 238 ods. 2 O.s.p. neprichádza do úvahy. Nejedná sa ani o rozsudok, vo výroku ktorého by odvolací súd vyslovil prípustnosť dovolania, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, ani nešlo o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4. Dovolanie nie je preto prípustné ani podľa § 238 ods. 3 O.s.p.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v ustanovení § 237 O.s.p., neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 238 O.s.p., ale sa komplexne zaoberal otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. (t.j., či v prejednávanej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípad nepodania návrhu na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a rozhodovania vylúčeným sudcom, či konania nesprávne obsadeným súdom).

Dovolací súd vady takejto povahy v dovolacom konaní nezistil. Prípustnosť dovolania preto nemožno vyvodiť ani z tohto zákonného ustanovenia.

Pokiaľ žalovaný namietal nepreskúmateľnosť rozsudkov odvolacieho a prvostupňového súdu, treba uviesť, že okresný súd v dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, čoho sa žalobca domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril žalovaný, jasne a zrozumiteľne vysvetlil, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie a z akých dôkazov vychádzal a teda, prečo považuje nárok žalobkyne za dôvodný. V odôvodnení jeho rozhodnutia nechýba ani uvedenie zákonných ustanovení, podľa ktorých vec právne posúdil. Súd prvého stupňa sa vyporiadal aj s obranou žalovaného, spočívajúcou v tom, že možnosť odberu elektrickej energie v jeho garáži závisela od toho, že vlastník ďalšej garáže sa mohol napojiť na odber elektrickej energie. V tejto súvislosti dovolací súd upozorňuje na uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. IV. ÚS 115/03 z 3. júla 2003 a II. ÚS 78/05

zo 16. marca 2005, podľa ktorých všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní, zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní. Odvolací súd, keďže sa plne stotožnil so skutkovými aj právnymi dôvodmi rozhodnutia prvostupňového súdu, v odôvodnení svojho rozhodnutia odkázal na dôvody jeho rozhodnutia. Tento postup odvolacieho súdu bol v súlade s ustanovením § 219 ods. 2 O. s. p. umožňujúcim druhostupňovému súdu vypracovať tzv. skrátené odôvodnenie rozhodnutia. V záverečnej časti sa vyjadril aj k najpodstatnejším námietkam žalovaného uplatneným v odvolaní. Podľa názoru dovolacieho súdu odôvodnenie dovolaním napadnutého rozsudku odvolacieho súdu ako celok (v kontexte s dôvodmi rozsudku okresného súdu) spĺňa parametre zákonného odôvodnenia (§ 157 ods. 2 O. s. p.). Za porušenie základného práva zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky v žiadnom prípade nemožno považovať to, že sudy neodôvodnili svoje rozhodnutia podľa predstáv žalovaného.

K námietkam žalovaného spochybňujúcim úplnosť zistenia skutkového stavu veci, či nesprávnosť skutkových zistení, treba uviesť, že tieto námietky bez ďalšieho nespôsobujú vady konania v zmysle § 237 O.s.p. Rovnako ani tzv. iné vady a nesprávne právne posúdenie veci namietané žalovaným sami o sebe prípustnosť dovolania nezakladajú. Skutočnosť, že by konanie bolo postihnuté tzv. inou vadou, resp. že by rozhodnutie prípadne aj spočívalo na nesprávnom právnom posúdení veci, môže byť len odôvodnením dovolania za predpokladu, ak je toto prípustné, nie však dôvodom jeho prípustnosti podľa § 236 a nasl. O.s.p.

So zreteľom na vyššie uvedené možno uzavrieť, že dovolanie žalovaného smerovalo proti takému rozsudku odvolacieho súdu, proti ktorému prípustné nie je (§ 238 ods. 2 a 3 O.s.p.) a keďže neboli zistené ani dôvody prípustnosti uvedené v § 237 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky jeho dovolanie ako neprípustné odmietol (§ 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 243b ods. 5 veta prvá O.s.p.) bez toho, aby mohla byť preskúmaná vecná správnosť napadnutého rozhodnutia krajského súdu.

V dovolacom konaní procesne úspešnej žalobkyni vzniklo právo na náhradu trov konania proti žalovanému, ktorý úspech nemal (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd však nepriznal žalobkyni náhradu trov dovolacieho konania, pretože nepodala návrh na uloženie povinnosti nahradiť trovy dovolacieho konania (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u ě n í e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 12. septembra 2012

JUDr. Ladislav G ó r á s z , v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Mgr. Patrícia Špacírová